

॥ ३६ ॥ साएषासीतैवेत्याहुः ॥ एषेति ॥ पुरा पूर्वकल्पे ॥ देवैर्दानवनाशार्थं प्रयुक्ता क्षुद्यथा दानवान्हरतिस्म ॥ एवं देवैः प्रयुक्ता एषासीतापि सरावणान् रावणसहितान्
स्मान्भक्षयिष्यति ॥ ३७ ॥ अपनीतेन अन्येन निष्ठानकोनाशः शोकसहितः प्राप्तः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ प्राप्तकालं कालोचितं ॥ पौलस्त्येन विभीषणेन ॥ यतएवय

प्रसन्नस्तु महादेवो देवाने तद्वचो ब्रवीत् ॥ उत्पत्स्यति हितार्थं वो नारीरक्षः क्षयावहा ॥ ३६ ॥ एषा देवैः प्रयुक्ता तु क्षुद्यथा दानवान्पुरा ॥ भ
क्षयिष्यति नः सर्वान्नाक्षसघ्नी सरावणान् ॥ ३७ ॥ रावणस्यापनीतेन दुर्विनीतस्य दुर्मतेः ॥ अयं निष्ठानको घोरः शोकेन समभिप्लुतः
॥ ३८ ॥ तं न पश्यामहे लोके योनः शरणदो भवेत् ॥ राघवेणोपसृष्टानां काले नेव युगक्षये ॥ ३९ ॥ नास्ति नः शरणं किंचिद्भये महति तिष्ठ
तां ॥ दावाग्नि वेष्टितानां हिकरेणूनां यथावने ॥ ४० ॥ प्राप्तकालं कृतं तेन पौलस्त्येन महात्मना ॥ यतएव भयं दृष्टं तेव शरणं गतः ॥ ४१ ॥
इतीव सर्वारजनीचरस्त्रियः परस्परं संपरिभ्यबाहुभिः ॥ विषेदुरार्तातिभयाभिपीडिता विनेदुरुच्चैश्च तदा सुदारुणं ॥ ४२ ॥ इत्यार्षे श्रीरा
वा० यु० पंचनवतितमः सर्गः ॥ ९५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ आर्तानां राक्षसीनां तुलंकायां वैकुलेकुले ॥ रावणः करुणं श
ब्दं श्रुत्वा वपरिदेवितं ॥ १ ॥ स तु दीर्घविनिश्चस्य मुहूर्तं ध्यानमास्थितः ॥ बभूव परमक्रुद्धो रावणो भीमदर्शनः ॥ २ ॥ संदश्य दशनैरोष्ठं
क्रोधसंरक्तलोचनः ॥ राक्षसैरपि दुर्दर्शः कालाग्निरिव मूर्तिमान् ॥ ३ ॥ उवाच च समीपस्थान्नाक्षसान्नाक्षसेश्वरः ॥ क्रोधाव्यक्तकथस्त
न्न निर्दहन्निव चक्षुषा ॥ ४ ॥ महोदरं महापार्श्वं विरूपाक्षं च राक्षसं ॥ शीघ्रं वदत सैन्यानि निर्यातेति ममाज्ञया ॥ ५ ॥

स्माद्रामादेव भयं दृष्टं स्वमंत्रशक्तिवैभवेनेति शेषः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ कतक० ॥ ८७ ॥ इति रामाभिरामेश्रीरा० वा० यु० पंचनवतितमः सर्गः ॥ ९५ ॥

आर्तानामिति ॥ कुलेकुले गृहेगृहे ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ क्रोधेनाव्यक्ता कथा कथनं यस्य सः ॥ ४ ॥ ५ ॥

॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥